

Jen havde fået arbejdet med opbevaring for
Bese foreningen, Tuberkulose, forsikring,
Kvæm foreningen, og skinn med Skifte forening,
og "Skovlyst" del hjælp på skolemiden, vi
havde nu en logerare, der var lærer, og jeg
betalte ham for at læse lektioner med mig i de
to sidste mellemstoleklasser, mine skriftlige
arbejder var næsten altid i orden, og jeg ofrede
megt ud af fysik og geometri, og tegning
opgaverne kom med forarbejder, så
jeg fik 6 boni gang, det kunne jeg klare
selv, så var der de forvirrede jeg, hvor der
skulle læses udenad, Men det blev en lettelse
at gå i skole om morgener med bevidst-
heden om at kunne sine lektioner, hvis jeg
da ikke havde glemt crustallene inden jeg
måede så lang.

Men mor beholdt sit arbejde, hun var be-
gyndt at gå ud og opførte til de fine sel-
skaber de mere velhavende familier i Odense
holdt - Mor arbejdede sammen med fru Thorm-
feldt, der var en dygtig bogholder, og et
godt menneske, der hjalp mor til rette
og tog mor med, når der ikke blev forlangt

anden fra her skabets side. Det var et Tuvst
arbejde at bære de store fjerne rundt og byde
gæsterne, holde fadet med de Tæg, --
dræbte bord først, pynte med blomster, rydde
op bag efter -- oprask -- og brøkket i orden
inden de gik. -- den blev tit mange, klok-
ken, inden mor kom hjem, vi listede stille
om, om morgen, for at mor kunne sove ud,
og jeg bibbede opendret, om der lå et lille
stykke brøkket, eller et stykke kransekage til
mig ved min kop. -- Vi måtte så fordele
arbejdet hjemme, jeg vaskede op, og bibble
lidt ind herne; Høimands kaldes, for
var en dygtig brok, så når mor ikke var
der lavede man maden. -- Jeg havde oplevet
flere gange både i Rudbykirke og i Odense,
at der ikke var flere penge til mad, så jeg
forstod godt, at det måtte være sådan, at
mor hjalp til, selv om det var hyggeligt
når mor var hjemme, når jeg kom fra skole
og med vore Ture sammen om eftermiddagen.
Jeg måtte nu læse at flutte det lange hår
bald, jeg kunne sidde på det, og binde støj-
fen om.

Skytteforeningen holdt skydeøvelser ude i een af voldgravene i nærheden af restauranten "Nesby hovedstad", jeg var tit med derude og legede oppe på volden, jeg spillede, hoppede og så på skytterne og skydebbiver engang imellem. I pauser spiste vi nor medbragte mad, og jeg fik en sodavand, mens skytterne spiste i restauranten. — Engang var året holdt de fest, og kronprinsesse, kongen kom på besøg, og deltog i skydningen og spisningen, jeg så med nysgerrighed ned på hvad der foregik — jeg havde en hvid sergetøjle med et bredt hvidt tykt silkestykke for miden, og hvide støjfer i hænder, hvide strømpe og sko, og følte mig meget fin — kongen og far så op på mig, de stod og talte sammen alene herude ved protokollet og skydeåbningerne. "Hvad talte du med kongen om" spurgte jeg far i frokostpausen. — "Åh, guldmedalje med Hanssen var så venlig, at lade mig være alene med kongen, og kongen sagde så "Hvordan har du det, Aksel? —" og så sagde jeg, at det var min datter, der legede deroppe, så kikkede han op på dig — —"

"Jammen sagde han du til dig, - hvorfor det?"
"Jo, vi har lægt sammen" — del den
Christian d. 10 ende

✓ Lese foreningens have var der hvor lige
om sommeren kørte for medlemsnoter.
Far stod på bussen over til Øst og tæm-
trollerede medlemsnoterne, de fleste behøve-
de ikke at vise dem, for far kendte de
fleste af medlemmerne, jeg fik lov til at
blænde med og så spaserede jeg rundt
sammen med andre unge, enten skolekæm-
merer eller hvis min kusine var der — det
var svært som i kongens have. Bøger
kunne jeg også låne, og det berøttede jeg mig
fisttigt af! —

Erindringer - Far

(side 1) Far havde fået arbejde med opkrævning for Læseforeningen, Tuberkuloseforeningen, forsikringer, Marineforeningen, og skriver ved Skytteforeningen, og "Skovlyst", det hjalp på økonomien, vi havde nu en logerende, der var lærer, og far betalte ham for at læse lektier med mig i de to sidste mellemskoleklasser, mine skriftlige arbejder var næsten altid i orden, og jeg gjorde meget ud af fysik og geometri, og tegnede opgaverne korrekt med farveblyanter, så jeg fik 6 hver gang, det kunne jeg klare selv, så var der de forbistrede fag, hvor der skulle læres udenad. Men det blev en lettelse at gå i skole om morgenen med bevidstheden om at kunne sine lektier, hvis jeg da ikke glemte årstallene inden jeg nåede så langt.

Min mor beholdt sit arbejde, hun var begyndt at gå ud og opvarte til de fine selskaber de mere velhavende familier i Odense holdt. Mor arbejdede sammen med Fru Thornfeldt, der var en dygtig kogekone, og et godt menneske, der hjalp mor til rette og tog mor med, når der ikke blev forlangt **(side 2)** andet fra herskabets side. Det var et trengt arbejde at bære de store fade rundt og byde gæsterne, holde fade mens de tog, dække bord først, pynte med blomster, rydde op bagefter, opvask, og køkkenet i orden inden de gik. Den blev tit mange, klokken, inden mor kom hjem, vi listede stille om, om morgenen, for at mor kunne sove ud, og jeg kikkede spændt, om der lå et lille stykke konfekt, eller et stykke kransekage til mig ved min kop. Vi måtte så fordele arbejdet hjemme, jeg vaskede op, og købte lidt ind henne i Købmandskælderen, far var en dygtig kok, så når mor ikke var der lavede han maden – Jeg havde oplevet flere gange både i Rudkøbing og i Odense at der ikke var flere penge til mad, så jeg forstod godt, at det måtte være sådan, at mor hjalp til, selvom det var hyggeligere når mor var hjemme, når jeg kom fra skole og med vore ture sammen om eftermiddagen. Jeg måtte nu lære at flette det lange hår selv, jeg kunne sidde på det, og binde sløjfen om.

(side 3) Skytteforeningen holdt skydeøvelse ude i én af voldgravene i nærheden af restauranten "Næsbyhoved skov", jeg var tit med derude og legede oppe på volden, jeg sjippede, hoppede og så på skytterne og skydeskiverne engang imellem. I pausen spiste vi vor medbragte mad, og jeg fik en sodavand, mens skytterne spiste i restauranten. Engang om året holdt de fest, og konkurrence,

kongen kom på besøg, og deltog i skydningen og spisningen; jeg så med nysgerrighed med på hvad der foregik – jeg havde en hvid sergeskjole med et bredt hvidt tykt silkestykke fornedet, og hvide sløjfer i håret, hvide strømper og sko, og følte mig meget fin – Kongen og far så op på mig, de stod og talte sammen alene henne ved protokollen og skydevåbnene. ”Hvad talte du med kongen om” spurgte jeg far i frokostpausen. – ”Åh Guldsmed Emil Hansen var så venlig, at lade mig være alene med kongen, og kongen sagde så ”Hvordan har du det Aksel?” og så sagde jeg, at det var min datter, der legede deroppe, så kiggede han op på dig...” **(side 4)** ”Jamen sagde han det til dig, - hvorfor det?” ”Jo, vi har leget sammen” – det var Christian d. 10ende.

I Læseforeningens have var der hver uge om sommeren koncert for medlemmerne. Far stod på broen over til øen og kontrollerede medlemskortene, de fleste behøvede ikke at vise dem, for far kendte de fleste medlemmerne, jeg fik lov til at komme med og så spadserede jeg rundt sammen med andre unge, enten skolekammerater eller hvis min kusine var der, det var omtrent som i kongens have. Bøger kunne jeg også låne, og det benyttede jeg mig flittigt af.